

Gra edukacyjna, w formie questingu, „W poszukiwaniu Bursztynu” to wyprawa, która jest swoistym powrotem do przeszłości i odkrywaniem miejsc związanych ze starożytnym szlakiem handlowym. Kupcy rzymscy w pierwszych wiekach n.e. podążali nad Bałtyk po „złoto północy”. Gra prowadzi Bursztynowym Szlakiem Rowerowym. Trasa stanowi fragment międzynarodowego turystycznego szlaku kulturowego, prowadzącego z Adriatyku do Sankt Petersburga.

Szlak adresowany jest przede wszystkim do turystów rowerowych, ale w większości przebiega drogami asfaltowymi i z powodzeniem może być eksplorowany przez miłośników podróży samochodem, a na niektórych odcinkach również konno i w kajaku. Szlak prowadzi przez miejscowości, w których odkryto stanowiska archeologiczne, związane z okresem wpływów rzymskich.

Życzymy udanej zabawy.

Questing „W poszukiwaniu Bursztynu” rozpoczyna się w Parzymienicach. Miejscowość ta pochodzi z wieku. W miejscowości warto zobaczyć pozostałości po zespole dworskim oraz kościół pw., który posiada średniowieczny rodowód. Za kościołem znajduje się pomnik przedstawiający, który upamiętnia ofiary II wojny światowej. Następnie udajemy się na północ, aby za wsią Giętkowizna wejść na teren powiatu wieluńskiego. Warto na chwilę zatrzymać się w Załęczu Małym, którego historia sięga XV w. Załęcze było wsią arcybiskupią, która utrzymywała się głównie z rolnictwa. Z dostępnych źródeł wiadomo, iż okoliczne lasy obfitowały w zwierzynę łowną. Jeszcze w XVI w. na rzece umiejscowiony był młyn wodny, który nie przetrwał do naszych czasów. Dziś warto zwrócić uwagę na kamień z którego zbudowane są domostwa i część zabudowań gospodarczych. Kamień ten jest bardzo charakterystycznym surowcem budowlanym na Jurze Wieluńskiej. Na zachód od Załęcza Małego znajduje się Załęcze, które jest jedną z najstarszych wsi na Ziemi Wieluńskiej. Na podstawie badań archeologicznych wiadomo, iż pomiędzy X a VII w. p.n.e. rozwinęła się na tych obszarach kultura łużycka. Po wyjechaniu ze wsi rozpoczyna się najpiękniejszy przełom Warty, obszar ten objęty jest ochroną w Parku Krajobrazowym. Udając się dalej szlakiem dotrzemy do wsi Dzietrzniki. Następnie szlak odbija bardziej na wschód gdzie zagłębia się w las i w miejscowości Kępowizna dochodzi do rzeki Warty. Warto tutaj zwiedzić Młyn Wodny z 1914 r. W Kępowiznie bursztynowy szlak łączy się z złotym szlakiem rowerowym „Załęczańskim Warty” (EWI 6) i wiedzie wspólnym przebiegiem do Przywozu. Załęczański Park Krajobrazowy został utworzony 5 stycznia 1978 roku, jako jeden z pierwszych parków krajobrazowych w Polsce. Jego powierzchnia wynosi 14750 ha, a strefy ochronnej, tzw. otuliny – 12010 ha. Znaczna część parku (ponad 65% powierzchni) leży na terenie powiatu wieluńskiego, a fragmenty wychodzą również na teren woj. i Park zamyka od północy system jurajskich parków krajobrazowych. Celem jego utworzenia była ochrona jurajskiego krajobrazu Wyżyny Wieluńskiej, a także ochrona urokliwego odcinka rzeki Warty, określanego jako najpiękniejszy i najbardziej zróżnicowany przyrodniczo w stosunku do całego jej biegu. Sama wieź Przywóz słynie z kurhanów „książęcych”, pochodzących z II–III w. n.e. Prowadzone tu badania archeologiczne przyczyniły się do znalezienia w kurhanach cennych przedmiotów (srebrne i złote ozdoby oraz importy rzymskie) pozwalają przypuszczać, że pochowano w nich wodzów plemiennych. Jeden z kurhanów ma wysokość 4 i średnicę ok. 25 metrów. Pod kurhanami odkryto warstwę ciałopalenia. Nieopodal kurhanów natrafiono na pozostałości osady kultury przeworskiej (II–IV w. n.e.). Na podstawie znalezisk ustalono, że mieszkańcy osady byli dość zamożni. Trudnili się handlem płodami rolnymi i hodowlanymi, produktami z

wytopu lokalnych rud żelaza. Wśród odkrytych zabytków znajdują się m.in. pozostałości po dymarkach, a także przedmioty codziennego użytku – żelazny cyrkiel, żelazna radlica, sierpie, kłódka do skrzyni, oścień do łowienia ryb, a także pierwsza w Polsce żelazna kłódka do wagi. Wszystkie odnalezione przedmioty można oglądać w Muzeum Ziemi Wieluńskiej w Wieluniu.

Jadąc dalej na północ dotrzemy do wsi Toporów, a dalej do Krzeczowa, gdzie przed mostem na Warcie szlak odbija w lewo w asfaltową drogę wiodącą tuż przy korycie rzeki. Po kilkuset metrach szlak, wchodząc do lasu, wspina się na krawędź doliny Warty i w okolicy młyna Łykowe łączy się z zielonym szlakiem rowerowym „Wierzchlas Osjaków” (EWI 2) i wiedzie wspólnym przebiegiem wzdłuż doliny Warty. Po przecięciu drogi krajowej Wrocław-Warszawa, pod Osjakowem, łączy się z zielonym szlakiem rowerowym Konopnica-Osjaków (EWI 3) i przecina Wartę. Zachęcamy odbicia ze szlaku i zwiedzenia Osjakowa. Wieś ta pochodzi z końca XIII w., prawa miejskie otrzymała w r. Dogodne jej położenie w dolinie Warty oraz występowanie rud żelaza sprzyjało rozwojowi miejscowości. W poł. XVI w. powstała pierwsza kuźnica, folwark i trzy młyny. Osjaków utracił prawa miejskie pod koniec XVIII w. po pożarze, który strawił znaczną część miasta, w tym drewniany kościół. Najcenniejszym zabytkiem Osjakowa jest murowany kościół pw. wybudowany w neogotyckim stylu w latach 1909-1914. Istniejąca przy ul. Częstochowskiej synagoga jest pozostałością po dawnych mieszkańcach narodowości, którzy przed wojną stanowili znaczną część społeczeństwa Osjakowa. Na terenie wsi znajdują się miejsca upamiętniające ofiary tragedii narodowych – powstania styczniowego, poległych w czasie II wojny światowej (cmentarz parafialny) oraz ludobójstwa niemieckiego (obelisk przy ul. Targowej).

Dalej szlak wiedzie na północ do Konopnicy. Po drodze znajduje się letniskowa wieś Strobin. Najważniejszym walorem turystycznym wsi jest pięć kurhanów, które znajdują się w lesie około 700 m od Szlaku Bursztynowego. Stwierdzono tu również istnienie grodu wzniesionego nad Wartą co świadczy o jego wybitnych cechach obronnych. Przepuszczalnie pod koniec IV w. p.n.e., gród uległ spaleniowi po czym przestał on funkcjonować. Wjeżdżając do Konopnicy po lewej stronie nad rzeką znajdują się pozostałości wczesnośredniowiecznego grodziska stożkowego, prawdopodobnie prapolskiej kultury. Grodzisko zwane „.....” otoczone jest wałem i podwójnymi fosami, zamieszkiwane było w XIII i I poł. XIV w. Jest to jeden z największych i najciekawszych średniowiecznych założeń obronnych centralnej Polski, przy okazji stanowi on doskonały punkt widokowy na dolinę Warty. W centrum Konopnicy znajduje się kościół parafialny pw. św. Rocha, którego istnienie datuje się na wiek. Do cennych zabytków zalicza się także XIX-wieczny dwór zbudowany w stylu i murowany spichlerz z tego samego wieku. Pierwsza budowla składa się z członów pochodzących z różnych okresów. Należała ona do ostatnich właścicieli Konopnicy – Kozarskich h. Wąż. Monumentalny portal znajdujący się w ryzalicie, posiada dekoracyjne wieżyczki. Stylowe blanki wieńczą wieżę i korpus główny konstrukcji. W dworze przebywała znana polska pisarka....., której mąż Jarosław pochodził z rodu poprzednich właścicieli Konopnicy. W otaczającym dwór założeniu parkowym znajdują się liczne pomniki przyrody – wiąz szypułkowy, dwie lipy drobnolistne i dwa klony zwyczajne.

Przemierzając się dalej na północ dotrzemy do wsi Rychłocice. W centrum wsi, o której pierwsze wzmianki pochodzą z XV w. znajduje się drewniany kościół pw. Jego powstanie datuje się na 1770 r., w 1918 r. kościół został przebudowany z fundacji ówczesnych właścicieli wsi rodziny..... Obok kościoła znajduje się założenie

dworskie z XIX w. oraz zabudowania dawnej z górującym nad wsią ceglanym kominem. Warto zwrócić uwagę także na neogotycki spichlerz dworski.

Dalej szlak wiedzie na północ wzdłuż doliny rzeki Warty. Fragment ten do samego Burzenina, w którym kończy się nasza przygoda wiedzie po obszarze wpisanym do Parku Krajobrazowego Warty i W Burzeninie kończy się nasza zabawa z zwiedzaniem Bursztynowego Szlaku. Park został utworzony 14 września 1989. Powierzchnia Parku wynosi 25 330 ha. Przedmiotem ochrony jest krajobraz naturalnych dolin rzecznych Warty i jej lewobrzeżnego dopływu Oleśnicy, znajdujących się na terenie powiatu wieluńskiego, a także Widawki, Grabi, Niecieczy i Wierznicy z licznymi meandrami i starorzeczami. Obszar Parku wyróżnia się w swoim otoczeniu urozmaiconą rzeźbą terenu, zwłaszcza malowniczymi przełomami Warty, gdzie wysokości względne stoków dochodzą do 45 metrów. Warto zatrzymać się na dłużej w rezerwacie Winnica i Góra Cherława, skąd roztacza się wspaniały widok na okolicę. Szlak kończy się już poza terenem powiatu wieluńskiego w Burzeninie, który także jest posiada bogatą historię i cenne zabytki, ale to już temat na kolejną zabawę.

Jeżeli są państwo zainteresowani pogłębieniem wiedzy na temat bursztynu i czasów szlaku bursztynowego to zapraszamy na coroczne Europejskie Święto Bursztynu, które odbywa się na początku sierpnia w Wieluniu.